

[Poul Sørensen.]

et lovforslag, som der ikke kan rettes i. Har jeg misforstået den højtærede undervisningsminister i de samråd, der har været, når jeg siger, at standpunktet var det, at vel kunne man tale tingene igennem på den ene eller anden måde, men realitetsændringer i lovforslaget, meddelte den højtærede minister os, kunne ikke ske. Jeg ved ikke, om den højtærede minister mener, at det er en rimelig måde at behandle lovforslag på her i det høje ting. Jeg mener det i hvert fald ikke.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Det, der ligger til afgørelse for det høje ting, er en principbeslutning, ikke et spørgsmål om enkeltheder med hensyn til delingen; den skal foregå efter forhandling mellem sagkyndige fra de to lande. Det er klart, at hvis jeg på regeringens vegne skulle møde med et lovforslag her i tinget, således som det ærede medlem og hans parti ønskede det, idet de stillede det som betingelse for at forhandle, så kunne vi ikke møde her i tinget med bare hænder, så måtte vi møde på den måde, at vi kunne sige til det høje ting, hvordan synspunkterne var hos det land, som skulle modtage denne gave. Vi måtte bl. a. være i stand til at sige, om vi kunne forvente, at når denne gave, som der blev truffet principbeslutning om, blev givet, kunne det føre til, at den islandske regering afgav den erklæring, at dermed var dette spørgsmål for al fremtid løst. Det er det, der er sket nu, og derfor var det nødvendigt at føre de forhandlinger, vi førte.

Alsing Andersen: For at undgå mytedannelse eller misforståelser har jeg bedt om ordet for at gøre nogle bemærkninger til de ærede medlemmer hr. Poul Møller og fru Hanne Budtz.

Det ærede medlem hr. Poul Møller mente, at jeg ikke havde vist tilstrækkelig respekt for andres opfattelse — det ærede medlem tænkte dermed på videnskabsmændenes opfattelse i denne sag — og det ærede medlem fru Hanne Budtz mente, at jeg med mine bemærkninger over for videnskaben eller videnskabsmændene, vil jeg hellere sige, havde skudt over målet.

Jeg kan ikke erkende, at de ærede med-

lemmer har ret i disse udtalelser. Jeg har ikke bebrejdet nogen, og jeg har aldrig drømt om at bebrejde nogen, at de har et andet standpunkt, end jeg selv har. Jeg har ikke bebrejdet det ærede medlem hr. Poul Møller, at han ikke er enig med mig. Jeg har ikke bebrejdet videnskaben, at den ser anderledes på sagen end jeg. Jeg har beklaget, at videnskabens repræsentanter kun kan se den ene side, den rent juridiske side, af denne sag, skønt der dog er flere, som vi må tage hensyn til. Jeg erkender, at jeg har bebrejdet visse højtstående repræsentanter for videnskaben den arrogante og hånende tone, de har anvendt ved omtalen både af Island og af islandsk videnskab samt over for visse kredse her i landet, som kommer videnskabens juridiske interesser på tværs. Herved tænker jeg først og fremmest på danske højskolekredse, som gennem en årrække ganske tydeligt har manifesteret deres standpunkt over for sagen om de islandske håndskrifter. Det har de ikke fået tak for fra videnskabens side, og det havde de vel heller ikke ventet; men man kunne have ventet, at akademikere forstod at udtrykke deres opfattelse på en mindre arrogant måde end den, de har anvendt her over for dem, de ikke var enige med. Det har jeg tilladt mig at sige, og det tror jeg at det ærede medlem hr. Poul Møller og jeg i og for sig godt kan blive enige om.

Det ærede medlem hr. Poul Møller mente ikke, at jeg og andre havde tilstrækkelig respekt for folkets følelser her i Danmark, og antydede næsten, at vi havde mere respekt for det islandske folks følelser end for det danske folks — der var i hvert fald en vis antydning i så henseende. Hvis det ærede medlem dermed mener, at mine bemærkninger til videnskaben kan udlægges på den måde, tager det ærede medlem fejl. Jeg har kun den opfattelse, at højskolebevægelsen bedre dækker det danske folks følelser end den specielle kreds af videnskabsmænd, der her taler så højt.

Poul Møller: Jeg vil gerne først sige til det ærede medlem hr. Alsing Andersen, at jeg har ikke talt om det danske folks følelser, men om danske følelser, herunder naturligvis også de danske videnskabsmænds. Jeg ved nemlig ikke af, at der i